

MAGNVS

EROTICVS

ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ
ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΛΛΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ
"ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ"

ΣΤΙΣ 12 ΜΑΪΟΥ 2008, ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΩΝΗ, ΩΡΑ: 21.00

ΤΜΗΜΑ ΛΑΪΚΗΣ &
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιάννης Δάλλας

Ίδιος θεός μου φαίνεται πως είναι
ο άντρας αυτός που κάθεται
αντικρύ σου
κι όταν χλωκά στο πλάι του
ξεφωνιεύεις
εκύβει κι ακούει

κι όταν ναζιάρικα χελιάς,
τότε στα ετήθη μέγα
η καρδιά βαθιά πώς επαρταρίζει

κι αν στρέψω να σε δω,
στον λάρυγγά μου
μιλιά δεν φτάνει,

πιάνεται η γλώσσα
και στο δέρμα μου από κάτω
θέρμη φιλή αρχινά και
ερχιανίζει,
θαμπώνεται η ορασιά μου
και τ' αυτιά μου ώρες βουίζουν,

κρύος ιδρώτας μ' έχει λούσει,
κι η τρεμούλα βύχορμη μ' έχει
κι έχω πρασινίσει σαν το χορτάρι,
κι απ' τη μια στιγμή στην άλλη
θα ξεφυχήσω.

Σαπφώ
(απόδοση στη νεοελληνική
Γιάννη Δάλλα)

Ηχοληψία:
Βασίλης Μάρκου

Γραφιστική επιμέλεια:
Αφροδίτη Ζούκη

Ποιητής, δοκιμιογράφος και μεταφραστής έργων της αρχαίας γραμματείας. Γεννήθηκε στη Φιλιππιάδα, σπούδασε φιλολογία στην Αθήνα και υπηρέτησε στη μέση και ανώτατη εκπαίδευση (καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων).

Στην ποίηση αντιπροσωπεύεται από τη συγκεντρωτική του συλλογή *Ποιήματα, 1948-1988* (Νεφέλη 1990) και από τρεις μεταγενέστερες: *Αποθέτης* (Συνέχεια 1993), *Στοιχεία ταυτότητας* (Γαβριλίδης 1999) και *Γεννήτριες* (Τυπωθήτω 2004). Στις φιλολογικές μελέτες του, από κριτικές μονογραφίες για την ποίηση και την ποιητική του Σολωμού, του Κάλβου, του Καβάφη και αρκετών νεότερων (π.χ. *Ο ποιητής Μίλτος Σαχτούρης* [Κέδρος 1977], *Μανόλης Αναγνωστάκης - Ποίηση και ιδεολογία* [Κέδρος 2007]). Σε σχετικά αισθητικά ζητήματα και κείμενα αναφέρονται και οι τόμοι δοκιμίων του *Εποπτείες* (Κακουλίδης 1954), *Υπερβατική συντεχνία* (Κοντός 1958), *Πλάγιος λόγος* (Καστανιώτης 1989) και *Ευρυγόνια* (Νεφέλη 2000). Υπήρξε ακόμη συστηματικός μεταφραστής των λυρικών (ελεγειακών, ιαμβογράφων, μελικών και χορικών ποιητών) της αρχαιότητας.

Τιμήθηκε με τη διάκριση του Πρώτου κρατικού βραβείου κριτικής και δοκιμίου (1987) και του «Μεγάλου βραβείου λογοτεχνίας» για το σύνολο του έργου του (1999).

Προλογίζει ο Παναγιώτης Νούτσος:
Έρωτας και χρόνος στην ποίηση του Γιάννη Δάλλα

Την απαγγελία του Γιάννη Δάλλα συνοδεύουν οι:

Μαρία Τσακανίκα (τραγούδι)
Ουρανία Λαμπροπούλου (πιάνο)
Φωτεινή Κοκκάλα (βιολοντσέλο)

που ερμηνεύουν αποσπάσματα από τον
Μεγάλο Ερωτικό του Μάνου Χατζιδάκι

Οι μηλοκυδωνιές την άνοιξη
κι αυτές ακόμη αρδεύονται
απ' τις ροές των ποταμών,
βαθιά μέσα στ' αθέριστα
κηπάρια των Παρθένων.
Κι οι αχουρίδες
μεδτώνοντας στα φουντωμένα
κλήματα
κρέμονται κραβερές
- μονάχα εμένα
ούτε στιχμή δεν ειρηνεύει ο
έρωτας,
μα αετράφτει και βροντά
σα φλογοστρόβιλος Θρακιάς
Βοριάς
καθώς τινάζεται απ' την Κύπριδα
με λύσσα ακόλαστη,
εκοταδερός κι αθάμπωτος,
μ' έχει στα βρόχια και κρατεί
στους οριζμούς του τα λογικά μου.

Ίβυκος
(απόδοση στη νεοελληνική
Γιάννη Δάλλα)

Τα εικαστικά έργα που χρησιμοποιήθηκαν στο παρόν έντυπο είναι του βενετσιάνου Lorenzo Lotto (1480-1556). Φιλοτεχνήθηκαν στη Santa Maria Maggiore, Bergamo, μεταξύ 1513 και 1525, θεωρείται δε ότι απηχούν αλχημιστικές θεωρίες.

Recto: Tubal (απόγονος του Κάιν, φερόμενος ως επινοητής της μουσικής)
Verso: Amor Sapientiae

